

Fremsat den 8. oktober 2014 af Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ferie

(Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse og fællesopkrævning fra arbejdsgivere for betalingen til Feriepengeinfo m.v.)

§ 1

I lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 202 af 22. februar 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 790 af 28. juni 2013, lov nr. 512 af 26. maj 2014 og § 7 i lov nr. 720 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« til: »Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering« og »direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« ændres til: »direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering«.

2. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« til: »Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering«.

3. § 25 affattes således:

»§ 25. En lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, og som har fravær på grund af sygdom, optjener sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværdsdag under hver periode med sygefravær, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Sygeferiegodtgørelsen udgør 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet. For en lønmodtager, der har ret til delvis løn under sygdom, udgør sygeferiegodtgørelsen forskellen mellem sygeferiegodtgørelsen efter 1. pkt. og feriegodtgørelsen af den delvise løn.

Stk. 3. En lønmodtager, som har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, har uanset stk. 1 ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag, hvis lønmodtageren har haft mere end 52 perioder i optjeningsåret med sygefravær. Har lønmodtageren ikke været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, optjener lønmodtageren ret til ferie med sygeferiegodtgørelse fra første syge-

fraværdsdag efter et forholdsmæssigt færre antal perioder med sygefravær.«

4. I § 27, stk. 2, indsættes efter »§ 25«: », stk. 2,«.

5. I § 34 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings« til: »direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings«.

6. Efter § 43 d indsættes i *kapitel 7*:

»§ 43 e. Opkrævning af arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administration efter regler fastsat i medfør af § 43 d, stk. 3, jf. § 43 d, stk. 1 og 2, kan indgå i en fælles opkrævning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Betalingen opkræves sammen med de bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til lov opkræver fra arbejdsgiverne. Restancer for betaling kan indgå i den fælles opkrævning.

Stk. 2. Opkrævning efter stk. 1 gælder alene for de arbejdsgivere, der indberetter oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregisteret, og som ikke indbetaler feriegodtgørelsen til FerieKonto.

Stk. 3. Fraviges § 27 a, jf. § 30 a, skal der ikke ske opkrævning efter stk. 1.

Stk. 4. Sker indbetaling ikke rettidigt, pålægges arbejdsgiveren at betale renter af kravet med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdatoen.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Tillægspension har udpantningsret for betalingsrestancer til en fælles opkrævning, jf. stk. 1. Dette gælder også for renter og ekspeditionsgebyrer.

Stk. 6. Til brug for beregning, opkrævning og behandling af betalinger som led i en fælles opkrævning, jf. stk. 1, kan FerieKonto i nødvendigt omfang videregive oplysninger til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

Stk. 7. Afgørelser, der er truffet af Arbejdsmarkedets Tillægspension om opkrævning og indbetaling af beløb m.v.,

der indgår i fællesopkrævningen efter stk. 1, kan inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det af Arbejdsmarkedets Tillægspensions nedsatte ankenævn i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nærmere regler om opkrævning af betalingen efter stk. 1, herunder regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand og eftergive betaling af renter heraf m.v.«

7. I § 45, stk. 1, 1. pkt., ændres »Direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings« til: »Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2015.

§ 3

Stk. 1. Uanset § 14, stk. 2, nr. 4, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, indgår de kommunale merudgifter for kommunerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, nr. 3, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til kommunerne.

Stk. 2. Uanset § 3, stk. 2, nr. 4, i lov om regionernes finansiering, indgår de regionale merudgifter for regionerne som arbejdsgivere, der følger af § 1, nr. 3, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til regionerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Fællesopkrævning af betalingen for driften af Feriepengeinfo
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Øvrige justeringer af ferieloven
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse
 - 3.2. Tilslutning til ATP's fællesopkrævning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
 - 4.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse
 - 4.2. Tilslutning til ATP's fællesopkrævning
5. Administrative konsekvenser for borgerne
 - 5.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse
 - 5.2. Tilslutning til ATP's fællesopkrævning
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU- retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

- Forslag om ændring af reglerne om sygeferiegodtgørelse, som vil bringe ferieloven i overensstemmelse med EU-retten, som fortolket af EU-Domstolen i sagen C-282/10 (Dominguez).
- Forslag om at indføre hjemmel til, at arbejdsgivernes betaling for Feriepengeinfo kan ske via en fælles opkrævning, der administreres af Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP).

Ferieloven implementerer de ferieretligt relevante dele af EU's arbejdstidsdirektiv (direktiv 2003/88/EF). Det følger af arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere har ret til en årlig betalt ferie af mindst 4 ugers varighed i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis. Bestemmelsen er ufravigelig. EU-Domstolen har den 24. januar 2012 afsagt dom i sagen C-282/10 (Dominguez), der fastslår, at det er i strid med artikel 7, stk. 1, i arbejdstidsdirektivet at stille betingelser for lønmodtagerens ret til optjening af den direktivbeskyttede ferie under sygdom.

Implementeringsudvalget under Beskæftigelsesministeriet, med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, har vurderet, at ferielovens regler om optjening af ferie under sygdom ikke er forenelige med EU-dommen, og at ferieloven derfor skal ændres.

Feriepengeinfo skal fra maj 2015 indeholde oplysninger om alle lønmodtagers optjente feriegodtgørelse. Forslaget indeholder hjemmel til, at arbejdsgivernes betaling for Feriepengeinfo efter ferielovens § 43 d, stk. 3, kan ske via en fælles opkrævning, der administreres af ATP.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse

2.1.1. Gældende ret

Efter ferieloven optjener en lønmodtager ret til betalt ferie, jf. § 7. En lønmodtager, der er antaget månedsvis eller for længere tid, og som har ret til fuld løn på søgnehellidage og sygedage, får løn under ferie, jf. § 23, stk. 1. Alle andre lønmodtagere får feriegodtgørelse med 12,5 pct. af lønnen i optjeningsåret, jf. § 24, medmindre andet fremgår af kollektiv overenskomst, jf. § 27.

Lovens § 25 giver en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, og som derfor ikke optjener feriegodtgø-

relse eller feriegodtgørelse i fuldt omfang i perioder med fravær på grund af sygdom eller tilskadekomst i virksomheden, ret til sygeferiegodtgørelse under visse betingelser. Det er en betingelse for, at en lønmodtager optjener ret til sygeferiegodtgørelse, at fraværet på grund af enten sygdom eller tilskadekomst i virksomheden har varet længere end 3 arbejdsdage. Er lønmodtageren fraværende mere end 3 arbejdsdage, har lønmodtageren ret til sygeferiegodtgørelse fra den første fraværsdag. Det er endvidere en betingelse for retten til sygeferiegodtgørelse, at lønmodtageren har haft mindst 12 måneders sammenhængende ansættelse hos arbejdsgiveren forud for sygdommen. Ved tilskadekomst i virksomheden gælder der ikke et krav om, at lønmodtageren har haft mindst 12 måneders sammenhængende ansættelse hos arbejdsgiveren, før lønmodtageren har ret til sygeferiegodtgørelse.

Hvis lønmodtageren opfylder betingelserne for at optjene sygeferiegodtgørelse, udgør sygeferiegodtgørelsen 12,5 pct. af en løn, der beregnes på baggrund af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet. Lønmodtageren optjener kun sygeferiegodtgørelse i 4 måneder indenfor samme kalenderår. Ved samme sygdom eller tilskadekomst i virksomheden optjener lønmodtageren sygeferiegodtgørelse i op til 4 måneder, uanset om sygdommen strækker sig over flere kalenderår.

Har lønmodtageren ret til delvis løn under sygdom, optjener lønmodtageren feriegodtgørelse efter de almindelige regler af den løn, som lønmodtageren får udbetalt under sygdom. Lønmodtageren har desuden ret til supplerende sygeferiegodtgørelse. Den supplerende sygeferiegodtgørelse udgør forskellen mellem den optjente feriegodtgørelse og den fulde sygeferiegodtgørelse.

Efter anmodning fra arbejdsgiveren skal lønmodtageren dokumentere, at fraværet skyldes sygdom eller tilskadekomst i virksomheden.

Reglerne om sygeferiegodtgørelse kan fraviges ved kollektiv overenskomst. Arbejdsmarkedets parter kan derfor ved overenskomst fx have aftalt, at en lønmodtager ikke optjener ret til sygeferiegodtgørelse, uanset om betingelserne i ferielovens § 25 er opfyldt.

2.1.2. Ministeriets overvejelser

EU-Domstolens afgørelse i sagen C-282/10 (Dominguez) betyder, at det er nødvendigt at ændre ferieloven, fordi der efter arbejdstidsdirektivet ikke må stilles betingelser for lønmodtagerens ret til optjening af den direktivbeskyttede ferie under sygdom.

Spørgsmålet om ændringen af ferieloven har været drøftet med arbejdsmarkedets parter i Implementeringsudvalget under Beskæftigelsesministeriet. Formålet med drøftelsen var at finde en løsning, der dels sikrer iagttagelse af arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1, som giver lønmodtageren ret til mindst fire ugers betalt ferie om året, dels begrænser arbejdsgivernes udgifter til sygeferiegodtgørelse mest muligt.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne for optjening af sygeferiegodtgørelse. For at begrænse arbejdsgivernes merudgifter foreslås det, at lønmodtageren som udgangspunkt først optjener sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværsdag.

For at sikre lønmodtagerens ret til mindst fire ugers betalt ferie om året, foreslås det dog, at lønmodtageren optjener ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværsdag, hvis lønmodtageren har haft mere end 52 sygeperioder i optjeningsåret. Det betyder, at i de første 52 sygefraværsperioder optjener lønmodtageren sygeferiegodtgørelse fra den 2. sygefraværsdag. I de efterfølgende sygefraværsperioder optjener lønmodtageren sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværsdag. I modsat fald vil lønmodtageren optjene mindre end de fire ugers – svarende til 20 dages - ferie, som arbejdstidsdirektivet foreskriver. Hvis lønmodtageren ikke har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, foreslås det, at lønmodtageren optjener ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværsdag efter et forholdsmæssigt færre antal perioder med sygefravær i optjeningsåret.

Det foreslås, at reglen i den gældende § 25, stk. 5, - om at arbejdsgiveren kan kræve dokumentation for årsagen til fraværet – ophæves. Reglen har ingen selvstændig betydning, da arbejdsgiveren i forvejen har denne mulighed.

Det foreslås, at reglerne om sygeferiegodtgørelse som udgangspunkt ikke skal kunne fraviges ved kollektiv overenskomst. Dog foreslås det, at overenskomstens parter kan fastsætte andre regler om selve beregningen af sygeferiegodtgørelsen, dog således at lønmodtageren sikres optjening af sygeferiegodtgørelse svarende til den normale løn i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1.

Der er stadigvæk ikke noget til hinder for, at en lønmodtager stilles bedre ved enten individuel eller kollektiv aftale.

Der henvises nærmere til pkt. 7 om forholdet til EU-retten samt de specielle bemærkninger til § 1, nr. 3 og 4.

2.2. Fællesopkrævning af betalingen for driften af Feriepengeinfo

2.2.1. Gældende ret

Det følger af ændringen af ferieloven i 2012, jf. lov nr. 377 af 28. april 2012, at alle arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelse til indkomstregistret, jf. ferielovens § 27 a, og at alle lønmodtagere skal anmode FerieKonto om udbetaling af feriegodtgørelse, jf. § 29, stk. 2. Den digitale løsning til dette - Feriepengeinfo - udvikles og administreres af FerieKonto.

Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan efter ferielovens § 43 d, stk. 3, fastsætte regler om arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administration af Feriepengeinfo for de arbejdsgivere, der ikke indbetaler feriegodtgørelse til FerieKonto.

Fra 2008 blev der for en række arbejdsgiverfinansierede ordninger, der er administreret af Arbejdsmarkedets Til-lægspension, (ATP), indført en fællesopkrævning, jf. lov nr. 1538 af 20. december 2006 om ændring af lov om arbejds-skadesikring og lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion (Fællesopkrævning af arbejdsgiverbidrag m.v.). Formålet med fællesopkrævningen var med én samlet opkrævning at min- mere de administrative byrder for virksomhederne.

Fællesopkrævningen indebærer, at der foretages en samlet kvartalsvis opkrævning af bidrag for de arbejdsgiverfinan- sierede ordninger, som administreres af ATP. Fællesop- krævningen omfatter i dag bidrag til Arbejdsmarkedets Er- hvervssygdomssikring, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Finansieringsbidraget og Barsel.dk.

ATP's administration af fællesopkrævningen er reguleret i bekendtgørelse nr. 852 af 27. juni 2014 om fællesopkræv- ning af visse arbejdsgiverbidrag. For at kunne administrere den fælles opkrævning af bidrag fra de arbejdsgiverfinansie- rede ordninger, har ATP udpantningsret for bidrag og renter, jf. bekendtgørelsens § 7 og kan foretage en fordeling af re- stancer mellem de ordninger, der deltager i fællesopkræv- ningen, jf. bekendtgørelsens § 8. Afgørelser om opkrævning og indbetaling m.v. af bidrag, der er truffet af ATP, kan end- videre indbringes for Ankenævnet for ATP, jf. bekendtgø- relsens § 10.

For de ordninger, der i dag er tilknyttet fællesopkrævningen, kan der ske videregivelse af oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning, opkrævning og behandling af bidrag til den fælles opkrævning, fra de arbejdsgiverfinansierede ordninger i fællesopkrævningen til ATP.

Bemyndigelsesbestemmelsen i ferielovens § 43 d, stk. 3, til at fastsætte regler om arbejdsgivernes betaling for Ferie- Kontos administration af Feriepengeinfo, indeholder ikke hjemmel til at fastsætte regler om opkrævning via ATP's fællesopkrævning.

2.2.2. Ministeriets overvejelser

Efter de gældende regler, kan der fastsættes regler om beta- ling fra arbejdsgiverne for FerieKontos administration af Fe- riepengeinfo. Ved at anvende ATP's fællesopkrævning op- nås en forenkling i opkrævningen af betalingen for Ferie- Kontos administration, der gør opkrævningen billigere, end hvis der blev udviklet en selvstændig opkrævningsløsning for Feriepengeinfo alene.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at betalingen for FerieKontos administration af Feriepengeinfo kan opkræves via ATP's fællesopkrævning for de arbejdsgivere, der indberetter oplysninger om ferie- godtgørelse til Feriepengeinfo via indkomstregisteret, og som ikke indbetaler feriegodtgørelsen til FerieKonto. For- slaget omfatter ikke de arbejdsgivere, der er undtaget fra indberetning af oplysninger om feriegodtgørelse til Ferie- pengeinfo via indkomstregisteret.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Øvrige justeringer af ferieloven

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er en ny sty- relse under Beskæftigelsesministeriet, som har overtaget de opgaver, som de to tidligere styrelser Arbejdsmarkedsstyrel- sen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering har vareta- get.

Bemyndigelsesbestemmelser m.v. i loven ændres derfor i overensstemmelse med den nye opgavefordeling i Beskæfti- gelsesministeriet.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse

Forslaget om, at en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, optjener ret til sygeferiegodtgørelse fra 2. sy- gefraværsdag under hver periode med sygefravær i optje- ningsåret skønnes at medføre, at lønmodtagerne vil få bereg- net sygeferiegodtgørelse for flere sygefraværperioder end i dag. Det skyldes, at reglerne, for hvornår der skal beregnes sygeferiegodtgørelse, bliver lempet i forhold til i dag.

Dermed vil arbejdsgiverne få øgede udgifter til sygeferie- godtgørelse. Forslaget skønnes dog ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for de offent- lige arbejdsgivere, da hovedparten af de ansatte i det offent- lige får løn under sygdom ifølge lov, overenskomst eller in- dividuel aftale.

Forslaget vurderes med betydelig usikkerhed at medføre mindreudgifter til feriedagpenge på ca. 5 mio. kr. årligt for staten, da flere lønmodtagere vil få beregnet sygeferiegodt- gørelse i sygefraværperioden, hvor de ville optjene ferie- dagpenge.

De økonomiske konsekvenser af forslaget er behæftet med betydelig usikkerhed. Statistikken på området er meget be- grænset, og det har derfor været nødvendigt at foretage skøn og beregningstekniske forudsætninger i forbindelse med centrale dele af beregningerne.

3.2. Tilslutning til ATP's fællesopkrævning

Forslaget om tilslutning til ATP's fællesopkrævning har in- gen økonomiske og administrative konsekvenser for det of- fentlige eller for de offentlige arbejdsgivere.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

4.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse

Forslaget om, at en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, optjener ret til sygeferiegodtgørelse fra 2. sy- gefraværsdag under hver periode med sygefravær i optje- ningsåret skønnes at medføre, at lønmodtagerne vil få bereg- net sygeferiegodtgørelse for flere sygefraværperioder end i

dag. Det skyldes, at reglerne, for hvornår der skal beregnes sygeferiegodtgørelse, bliver lempet i forhold til i dag.

Dermed vil arbejdsgiverne få øget udgifter til sygeferiegodtgørelse. Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en merudgift på ca. 30 mio. kr. om året for de private arbejdsgivere.

Erhvervsstyrelsen har vurderet de administrative konsekvenser for erhvervslivet af lovforslaget. Erhvervsstyrelsen vurderer samlet set, at lovforslaget vil medføre begrænsede nye administrative byrder for erhvervslivet. De administrative byrder vil følge af, at arbejdsgivere i flere tilfælde vil skulle beregne og indberette sygeferiegodtgørelse. Erhvervsstyrelsen vurderer, at de administrative byrder ikke vil overstige 10.000 timer årligt, svarende til ca. 3 mio. kr. årligt på samfundsniveau.

4.2. Tilslutning til ATP's fællesopkrævning

Forslaget om tilslutning til ATP's fællesopkrævning har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

5.1. Færre betingelser for optjening af sygeferiegodtgørelse

Forslaget om, at en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, optjener ret til sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværdsdag i hver fraværdsperiode i optjeningsåret, vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

5.2. Tilslutning til ATP's fællesopkrævning

Forslaget om tilslutning til ATP's fællesopkrævning har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget om ændring af reglerne for optjening af sygeferiegodtgørelse vurderes at bringe ferieloven i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1, som fortolket af EU-Domstolen i sagen C-282/10 (Dominguez).

Reglerne om, at lønmodtageren først optjener sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværdsdag under hver periode med sygefravær i optjeningsåret, vurderes at være i overensstemmelse med direktivet, da direktivet alene beskytter 4 ugers ferie svarende til 20 dage. Den foreslåede nr. 3 til § 25, stk. 3, hvorefter en lønmodtager har ret til sygeferiegodtgørelse allerede fra første sygefraværdsdag, hvis lønmodtageren har haft mere end 52 sygeperioder i optjeningsåret, sikrer, at en lønmodtager, som har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, altid optjener den direktivbeskyttede ferie. Det betyder, at i de første 52 sygefraværdsperioder optjener lønmodtageren sygeferiegodtgørelse fra den 2. sygefraværdsdag. I de efterfølgende sygefraværdsperioder optjener lønmodtageren sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag.

På samme måde sikres den direktivbeskyttede ferie for en lønmodtager, der ikke har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, så retten til sygeferiegodtgørelse opnås fra første sygefraværdsdag efter et forholdsmæssigt færre antal perioder med sygefravær i optjeningsåret.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 6. august 2014 til den 3. september 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikernes Centralorganisation, AK-Samvirke, ASE, Arbejdsmarkedets Feriefond, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Business Danmark, Centralorganisationernes Fællesudvalg, DA, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Kooperative Arbejdsgiver og Interesseorganisation i Danmark, Det Faglige Hus, FerieKonto, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Frie Funktionærer, Ingeniørforeningen, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, LO, Ledernes Hovedorganisation, Lægeforeningen, Lønmodtagernes Garantifond, Parasollen, Producentforeningen og Sundhedskartellet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget indebærer, at staten med betydelig usikkerhed får mindreudgifter til feriedagpenge på ca. 5 mio. kr. årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget indebærer, at de private arbejdsgivere med betydelig usikkerhed får merudgifter til sygeferiegodtgørelse på ca. 30 mio. kr. årligt.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Erhvervsstyrelsen vurderer, at de administrative byrder ikke vil overstige 10.000 timer årligt, svarende til ca. 3 mio. kr. årligt på samfunds niveau.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget bringer ferieloven i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivet (direktiv 2003/88/EF) artikel 7, stk. 1, som fortolket af EU-Domstolen i sagen C-282/10 (Dominguez).	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 2, 5 og 7

Konsekvensrettelser som følge af sammenlægningen af Arbejdsmarkedsstyrelsen og Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Der henvises til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af de gældende regler i § 25 i ferieloven, at arbejdsgiveren betaler sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværsdag med 12,5 pct. af lønmodtagerens sædvanlige løn, hvis en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, har sygefravær af mere end 3 arbejdsdage på grund af enten sygdom eller tilskadekomst i virksomheden. Retten til sygeferiegodtgørelse er betinget af, at lønmodtageren forud for sygdommen har haft mindst 12 måneders ansættelse hos arbejdsgiveren, og sygeferiegodtgørelsen udbetales for højst 4 måneder inden for et kalenderår – og ved samme sygdom eller tilskadekomst udbetales sygeferiegodtgørelse for højst 4 måneder i alt.

Til stk. 1

Som følge af EU-Domstolens fortolkning af arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1, foreslås det i § 25, stk. 1, at en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, og som har fravær på grund af sygdom, optjener sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværsdag under hver periode med sygefravær. Forslaget betyder, at der ikke længere skal gælde et anciennitetskrav som betingelse for retten til optjening af sygeferiegodtgørelse eller en begrænsning i, hvor længe lønmodtageren optjener sygeferiegodtgørelse. Der skal heller ikke gælde et krav om, at sygefraværet skal være af mere end 3 dages varighed, for at lønmodtageren optjener ret til sygeferiegodtgørelse. Derudover ophæves begrænsningen på 4 måneder, hvor en lønmodtager kan modtage sygeferiegodtgørelse.

For at begrænse arbejdsgiverens udgifter i forbindelse med forslaget indføres dog den begrænsning, at retten til sygeferiegodtgørelse først optjenes fra 2. sygefraværsdag under hver periode med sygefravær. For en lønmodtager med flere

perioder med sygefravær i optjeningsåret (kalenderåret) kan dette betyde, at lønmodtageren optjener et færre antal dage med betalt ferie end 25 dage, selvom lønmodtageren har været ansat i hele optjeningsåret. Ved ansættelse i hele optjeningsåret kan lønmodtageren ikke optjene et færre antal dage med betalt ferie end 20 dage, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 25, stk. 3.

Til stk. 2

Det foreslås i § 25, stk. 2, at sygeferiegodtgørelsen - som i dag - skal udgøre 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet.

Eksempel:

En lønmodtager arbejder i en 5 dages uge med samme løn per dag. Lønmodtageren er fraværende på grund af sygdom i 6 arbejdsdage. Lønmodtageren har herefter ret til sygeferiegodtgørelse for 5 sygefraværsdage, da lønmodtageren ikke optjener sygeferiegodtgørelse den første sygefraværsdag. Lønmodtagerens løn i de sidste 4 uger er 20.000 kr., svarende til 1.000 kr. om dagen. Lønmodtageren har derfor ret til 12,5 pct. af 5 x 1000 kr. svarende til 625 kr. til brug i det efterfølgende ferieår.

Hvis den løn, der blev udbetalt de sidste 4 uger før fraværet, har været usædvanlig, fx på grund af ferieafholdelse eller udbetaling af et stort akkordoverskud, skal beregningen ske på grundlag af den sædvanlige løn. Beregningen foretages i visse situationer på baggrund af en fiktiv, men normal og/eller forventet løn. Er lønmodtageren fx syg 4 arbejdsdage, skal der beregnes sygeferiegodtgørelse med 12,5 pct. per fraværsdag af den sædvanlige dagsløn. Hvis fx lønmodtageren i eksemplet ovenfor har holdt ferie i de to første af de fire uger, som danner grundlag for beregningen, tager beregning af sygeferiegodtgørelsen udgangspunkt i lønmodtagerens normalløn på 20.000 kr.

Har lønmodtageren ifølge aftale eller kollektiv overenskomst ret til delvis løn under sygdom, optjener lønmodtageren feriegodtgørelse af den løn, som lønmodtageren får under sygdom. Arbejdsgiveren skal derfor betale sygeferiegodtgørelse af forskellen mellem den almindelige feriegodtgørelse og den fulde sygeferiegodtgørelse. Bestemmelsen er

en videreførelse af den gældende § 25, stk. 2. Det skal dog bemærkes, at en lønmodtager, som har ret til delvis løn under sygdom, ikke har krav på supplerende sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag, men først fra 2. fraværdsdag.

Eksempel:

En lønmodtager har sygefravær i 2 uger (10 arbejdsdage). Lønmodtageren har ret til halv løn under sygdom.

Lønmodtageren har i de sidste 4 uger før sygefraværet sin sædvanlige løn på 20.000 kr., svarende til 1.000 kr. per dag. Lønmodtagerens løn under sygdom i de 2 uger beregnes som halv løn pr. dag af 1000 kr. ganget med 10 dage svarende til 5.000 kr.

Beregning af den fulde sygeferiegodtgørelse pr. dag:

Sygeferiegodtgørelsen skal beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet.

Beregnet løn per dag, jf. § 25, stk. 2,1. pkt. = 1.000 kr.

Sygeferiegodtgørelsen efter § 25, stk. 2,1. pkt. per dag er 12,5 pct. af 1.000 kr. = 125 kr.

Beregning af feriegodtgørelse af den delvise løn pr. dag:

Der skal beregnes feriegodtgørelse på grundlag af lønmodtagerens løn under sygdom, som er ½ løn i 2 uger.

Løn under sygdom i 2 uger = 10.000 kr.: 2 = 5.000 kr.

Løn under sygdom per dag = 500 kr.

Feriegodtgørelse, jf. § 24, per dag = 62,50 kr., som beregnes som 12,5 pct. af 500 kr. = 62,50 kr. per dag.

Beregning af supplerende feriegodtgørelse for 10 sygedage:

Supplerende sygeferiegodtgørelse efter § 25, stk. 2, 2. pkt., udgør forskellen mellem den fulde sygeferiegodtgørelse og feriegodtgørelse af den delvise løn = 125 kr. – 62,50 kr. = 62,50 kr. per dag.

Da lønmodtageren har ret til sygeferiegodtgørelse efter første sygefraværdsdag, er den supplerende sygeferiegodtgørelse, som lønmodtageren har ret til efter § 25, stk. 2, 9 (sygefraværdsdage) x 62,50 kr. = 562,50 kr., til brug i det efterfølgende ferieår.

Det foreslås, at § 25, stk. 2, skal kunne fraviges ved kollektiv overenskomst, jf. § 27, stk. 2. Parterne kan derfor fastsætte andre regler om selve beregningen af sygeferiegodtgørelsen dog således, at lønmodtageren sikres optjening af sygeferiegodtgørelse svarende til den normale løn i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1.

Til stk. 3

Efter ferieloven kan en lønmodtager årligt optjene op til 5 ugers ferie svarende til 25 feriedage. Af hensyn til arbejds-

tidsdirektivets artikel 7, stk. 1, hvorefter en lønmodtager har en beskyttet ret til 4 ugers årlig betalt ferie, foreslås det i § 25, stk. 3, at en lønmodtager, som har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, uanset stk. 1, har ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag, hvis lønmodtageren har haft mere end 52 perioder med sygefravær i optjeningsåret. Den første fraværdsdag – hvor man efter forslaget ikke optjener sygeferiegodtgørelse – i hver af de 52 perioder med sygefravær, svarer til de 5 feriedage, som ikke er beskyttet af arbejdstidsdirektivet. Fra den 53. sygeperiode optjener lønmodtageren derfor ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag. Det betyder, at i de første 52 sygefraværdsperioder optjener lønmodtageren sygeferiegodtgørelse fra den 2. sygefraværdsdag. I de efterfølgende sygefraværdsperioder optjener lønmodtageren sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag.

Hvis lønmodtageren ikke har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, optjener lønmodtageren ret til ferie med sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag efter et forholdsmæssigt færre antal perioder med sygefravær. Den forholdsmæssige beregning af antal perioder med sygefravær i optjeningsåret skal bruges til at beregne fra hvilken sygefraværdsperiode under ansættelsen, en lønmodtager, der ikke har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, har ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværdsdag. Dette har betydning både for den lønmodtager, der fratræder i optjeningsåret, og for den lønmodtager, der tiltræder en stilling i løbet af optjeningsåret. Beregningen foretages ved at dividere 52 (antal uger i året) med 12 (antal måneder i året) og gange med antallet af måneders ansættelse i optjeningsåret. Reglen sikrer, at en arbejdsgiver, der skal afregne sygeferiegodtgørelse til en lønmodtager, der fratræder, kan lave en endelig opgørelse af sygeferiegodtgørelsen i forbindelse med, at lønmodtageren fratræder.

Eksempel:

En lønmodtager, som fratræder den 31. marts i et optjeningsår, vil optjene sygeferiegodtgørelse fra den 2. fraværdsdag i de første 13 ($52/12 \cdot 3 = 13$) fraværdsforløb på grund af sygdom. Lønmodtageren optjener derfor sygeferiegodtgørelse fra den første fraværdsdag på grund af sygdom fra det 14. sygefravær.

Til nr. 4

Efter de gældende regler i § 27, stk. 2, i ferieloven, kan reglerne om sygeferiegodtgørelse fraviges ved kollektiv overenskomst, også til ugunst for lønmodtageren.

Det foreslås, at reglerne om sygeferiegodtgørelse, bortset fra den foreslåede § 25, stk. 2, ikke skal kunne fraviges ved kollektiv overenskomst. Henvisningen til § 25 i ferielovens § 27 foreslås på den baggrund ændret til § 25, stk. 2.

Forslaget betyder, at alle lønmodtagere, der ikke optjener fuld feriegodtgørelse under sygdom, har ret til optjening af sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværdsdag i hver periode med sygefravær.

Overenskomstens parter kan dog fastsætte andre regler om selve beregningen af sygeferiegodtgørelsen, dog således, at lønmodtageren sikres optjening af sygeferiegodtgørelse svarende til den normale løn i overensstemmelse med arbejdstidsdirektivets artikel 7, stk. 1.

Der er dog stadigvæk ikke noget til hinder for, at en lønmodtager stilles bedre ved enten individuel eller kollektiv aftale. Der henvises til pkt. 2.1.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af den gældende § 43 d, stk. 3, i ferieloven, at der kan fastsættes regler om, at arbejdsgiverne skal betale for FerieKontos administrationsudgifter til Feriepengeinfo.

Til stk. 1

Det foreslås i § 43 e, stk. 1, at opkrævningen af arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administrationsudgifter samt restancer herfor, kan tilsluttes ATP's eksisterende fællesopkrævning. Tilslutningen til ATP's fællesopkrævning forudsætter, at ATP har udpantningsret for bidrag og renter og kan foretage en fordeling af eventuelle restancer i ordningen, som er reguleret i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag.

For en nærmere beskrivelse af fællesopkrævningen, henvises der til de almindelige bemærkninger til pkt. 2.2.1.

Til stk. 2

Det foreslås i § 43 e, stk. 2, at opkrævning af arbejdsgivernes betaling for administrationsudgifterne til Feriepengeinfo via ATP's fællesopkrævning alene vil gælde for de arbejdsgivere, der indberetter oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregistret, og som ikke indbetaler feriegodtgørelsen til FerieKonto.

Til stk. 3

I de tilfælde, hvor § 27 a - om indberetning af oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregistret - er fraveget efter § 30 a, vil der ikke ske opkrævning af arbejdsgivernes betaling via ATP's fællesopkrævning. Opkrævning via ATP's fællesopkrævning omfatter således ikke de arbejdsgivere, der er undtaget fra indberetning af oplysninger om feriegodtgørelse til Feriepengeinfo via indkomstregistret.

Til stk. 4

Det foreslås i § 43 e, stk. 4, at hvis der ikke sker rettidig indbetaling til ATP's fællesopkrævning, pålægges arbejdsgiveren at betale renter af kravet med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdatoen.

Derved fraviges § 5 i lovbekendtgørelse nr. 459 af 13. maj 2014 om renter og andre forhold ved forsinket betaling (renteloven). Årsagen til fravigelsen er blandt andet, at ATP i

forvejen administrerer ferieloven, jf. § 32, stk. 1, i ferieloven, og at renten på 1,5 pct. er i overensstemmelse med det renteniveau, som der ellers følger af ferielovens bestemmelser, jf. § 28, stk. 2, og § 36, stk. 4. Det er derfor nemmere for ATP at administrere en ensartet rente.

Til stk. 5

Det foreslås i § 43 e, stk. 5, at ATP har udpantningsret for betalingsrestancer. Udpantningsretten gælder også for renter af betalingerne og ekspeditionsgebyr. Reglen om udpantningsret gælder også i de ordninger, der anvender ATP's fællesopkrævning. Forslaget betyder, at alle beføjelser i tilknytning til opkrævningen af betalingen, for eksempel udsendelse af rykkere, beslutning om anvendelse af udpantningsretten og indgivelse af fogedbegæringer, varetages af ATP, som også sikrer den fastsatte fordeling af de indkomne bidrag mellem de ordninger m.v., der deltager i fællesopkrævningen, herunder i de situationer, hvor arbejdsgiveren ikke indbetaler det hele.

Til stk. 6

Det foreslås i § 43 e, stk. 6, at oplysninger, der er nødvendige til brug for beregningen, opkrævningen og administrationen af beløb i en fælles opkrævning, kan videregives fra FerieKonto, som administrerer den lovbaseede Feriepengeinfo, til ATP, som administrerer fællesopkrævningen. Videregivelse af oplysninger er nødvendig for beregningen og opkrævningen af betaling for den lovbaseede Feriepengeinfo-løsning. Forslaget er i overensstemmelse med, hvad der gælder for de øvrige ordninger, der indgår i ATP's fællesopkrævning.

Bestemmelsen skal primært vedrøre oplysninger, der tilgår én af ordningerne om f.eks. arbejdsgiverens status (ophør, flytning, nyt telefonnummer, død, betalingsstandsning, konkurs osv.), oplysninger om beløb, der kan anvendes til modregning i udbetalinger, oplysninger om lønmodtagernes CPR-numre m.v. Persondataloven indeholder regler, der muliggør videregivelse af oplysninger til ATP, når det er nødvendigt for ATP's udførelse af sine opgaver. Samtidig sætter loven grænser, idet kun de nødvendige oplysninger må videregives. Det præciseres, at der med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtes at give ATP adgang til oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af persondataloven. Videregivelsen kan ske i elektronisk form. Det fremgår af persondataloven, at offentlige myndigheder m.v. ikke må behandle eller have adgang til oplysninger, som de ikke har behov for i forbindelse med deres konkrete myndighedsudøvelse. Den løsning, der vil blive benyttet til videregivelsen, vil derfor teknisk være indrettet således, at ATP kun får adgang til de personoplysninger, der er nødvendige for ATP's sagsbehandling.

Lovforslaget indebærer således ikke en fravigelse af persondatalovens bestemmelser, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer. Det bemærkes i øvrigt, at udmøntningen af loven vil ske i over-

ensstemmelse med Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning, sikkerhedsbekendtgørelsen, som regulerer sikkerheden i forbindelse med databehandling.

Til stk. 7

Det foreslås i § 43 e, stk. 7, at der indføres en klageadgang, således at afgørelser om opkrævning og betaling m.v. af beløb, der indgår i fællesopkrævningen, kan indbringes for ATP's ankenævn. Det betyder, at klager over beregningen, beregningsperioder, opkrævning mv. kan indbringes for nævnet. Der gælder i dag samme klageadgang for de ordninger, der er omfattet af ATP's fællesopkrævning. Derimod kan der ikke klages til ATP's ankenævn over beregningen af den betaling, som direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fastsætter efter lovens § 43 d, stk. 3.

Til stk. 8

Det foreslås i § 43 e, stk. 8, at beskæftigelsesministeren, efter indstilling fra ATP, kan fastsætte reglerne for opkrævning af betalingen for FerieKontos administration af Feriepengeinfo.

Det forventes, at der i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag vil blive fastsat regler om, at opkrævningen skal følge proceduren for de ordninger, der er omfattet af ATP's fællesopkrævning, som for eksempel ensartede beregningsperioder, regler om forfaldstid og frist for

arbejdsgivernes indbetaling. Det kan ligeledes ved disse regler bestemmes, at ATP kan give henstand med betalingen og eftergive betalinger og renter. Der kan gives henstand og eftergivelse, når særlige omstændigheder taler herfor. Her følges ATP's praksis. Det forventes, at den første opkrævning for brugen af Feriepengeinfo vil blive sendt til virksomhederne ultimo juni 2015.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2015.

Optjening af sygeferiegodtgørelse efter § 1 nr. 3 finder anvendelse på sygefravær med første fraværsdag den 1. januar 2015 eller senere.

Til § 3

De ændrede regler for optjening af sygeferiegodtgørelse er en implementering af EU-Domstolens fortolkning af artikel 7, stk. 1, i arbejdstidsdirektivet. De ændrede regler for optjening af sygeferiegodtgørelse berører alle arbejdsgivere – offentlige og private – byrdemæssigt ens.

Det foreslås derfor at fravige de gældende principper for kompensation af kommuner og regioner ved merudgifter som følge af ændringer i den statslige regulering af kommunernes og regionernes virksomhed. Forslaget har alene til formål at fravige de gældende principper for kompensation af kommuner og regioner ved merudgifter for kommunale og regionale arbejdsgivere, som følger af de ændrede regler for optjening af sygeferiegodtgørelse.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 202 af 22. februar 2013, som ændret ved § 3 i lov nr. 790 af 28. juni 2013, lov nr. 512 af 26. maj 2014 og § 7 i lov nr. 720 af 25. juni 2014 foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« til: »Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering« og »direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« ændres til: »direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering«.

2. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering« til: »Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering«.

3. § 25 affattes således:

»§ 25. En lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, og som har fravær på grund af sygdom, optjener sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværssdag under hver periode med sygefravær, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Sygeferiegodtgørelsen udgør 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet. For en lønmodtager, der har ret til delvis løn under sygdom, udgør sygeferiegodtgørelsen forskellen mellem sygeferiegodtgørelsen efter 1. pkt. og feriegodtgørelsen af den delvise løn.

Stk. 3. En lønmodtager, som har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, har uanset stk. 1 ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværssdag, hvis lønmodtageren har haft mere end 52 perioder i optjeningsåret med sygefravær. Har lønmodtageren ikke været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, optjener lønmodtageren ret til ferie med sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværssdag efter et forholdsmæssigt færre antal perioder med sygefravær.«

§ 25. Hvis en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, har fravær af mere end 3 arbejdsdages varighed på grund af enten sygdom eller tilskadekomst i virksomheden, betaler arbejdsgiveren fra første fraværssdag sygeferiegodtgørelse med 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis en lønmodtager, der er omfattet af stk. 1, har ret til feriegodtgørelse af andre ydelser under sygdom, udgør sygeferiegodtgørelsen forskellen mellem sygeferiegodtgørelsen efter stk. 1 og feriegodtgørelsen af andre ydelser.

Stk. 3. Ret til sygeferiegodtgørelse under fravær på grund af sygdom er betinget af, at lønmodtageren forud for sygdommen har haft mindst 12 måneders sammenhængende ansættelse hos arbejdsgiveren. Dog medregnes tidligere ansættelse hos samme arbejdsgiver inden for de sidste 24 måneder, hvis fratrædelse ikke skyldtes lønmodtagerens egne forhold.

Stk. 4. Sygeferiegodtgørelsen skal højst betales for 4 måneder inden for et kalenderår. Sygeferiegodtgørelse på grund af samme sygdom eller tilskadekomst betales dog højst for 4 måneder i alt.

Stk. 5. Arbejdsgiveren kan kræve, at en lønmodtager dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom eller tilskadekomst i virksomheden.

§ 27....

Stk. 2. § 23, stk. 2, 3, 4 og 5, § 25 og § 26 kan fraviges ved kollektiv overenskomst.

§ 34 b....

Stk. 2....

Stk. 3. Har lønmodtageren modtaget arbejdsløshedsdagpenge, efterløn, fleksydelse, ledighedsydelse, kontanthjælp, særlig ydelse eller ydelse efter lov om børnepasningsorlov i ferieåret, kan udbetaling af feriepenge efter stk. 1 og 2 kun ske

4. I § 27, stk. 2, indsættes efter »§ 25«: », stk. 2,«.

5. I § 34 b, stk. 3, 1. pkt., ændres »direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings« til: »direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings«.

efter direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings forudgående godkendelse. Antallet af dage med de nævnte ydelser skal trækkes fra det antal dage, de uhævede feriepenge svarer til. Hvis der rester et antal feriedage, meddeler direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering arbejdsgiveren, FerieKonto eller den, der i medfør af § 31 administrerer feriegodtgørelsen, for hvor mange dage der kan udbetales til lønmodtageren.

Stk. 4....

6. Efter § 43 d indsættes i *kapitel 7*:

»§ 43 e. Opkrævning af arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administration efter regler fastsat i medfør af § 43 d, stk. 3, jf. § 43 d, stk. 1 og 2, kan indgå i en fælles opkrævning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Betalingen opkræves sammen med de bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til lov opkræver fra arbejdsgiverne. Restancer for betaling kan indgå i den fælles opkrævning.

Stk. 2. Opkrævning efter stk. 1 gælder alene for de arbejdsgivere, der indberetter oplysninger om feriegodtgørelse til indkomstregisteret, og som ikke indbetaler feriegodtgørelsen til FerieKonto.

Stk. 3. Fraviges § 27 a, jf. § 30 a, skal der ikke ske opkrævning efter stk. 1.

Stk. 4. Sker indbetaling ikke rettidigt, pålægges arbejdsgiveren at betale renter af kravet med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdatoen.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Tillægspension har udpantningsret for betalingsrestancer til en fælles opkrævning, jf. stk. 1. Dette gælder også for renter og ekspeditionsgebyrer.

Stk. 6. Til brug for beregning, opkrævning og behandling af betalinger som led i en fælles opkrævning, jf. stk. 1, kan FerieKonto i nødvendigt omfang videregive oplysninger til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

Stk. 7. Afgørelser, der er truffet af Arbejdsmarkedets Tillægspension om opkrævning og indbetaling af beløb m.v., der indgår i fællesopkrævningen efter stk. 1, kan inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det af Arbejdsmarkedets Tillægspensions nedsatte ankenævn i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nærmere regler om opkrævning af betalingen efter stk. 1, herunder regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand og eftergive betaling af renter heraf m.v.«

§ 45. Direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings afgørelser og FerieKontos afgørelser, der er truffet i medfør af § 44, stk. 11, kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, inden 4 uger efter at sagens parter har fået meddelelse om afgørelsen. Afgørelser truffet efter § 44, stk. 10, kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2....

7. I § 45, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Direktøren for Styrelsen for Fastholdelse og Rekrutterings« til: »Direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings«.

Loven træder i kraft den 1. januar 2015.

§ 3

Stk. 1. Uanset § 14, stk. 2, nr. 4, i lov om kommunal udlig-
ning og generelle tilskud til kommuner, indgår de kommuna-
le merudgifter for kommunerne som arbejdsgivere, der følger
af § 1, nr. 3, ikke i fastsættelsen af statens årlige tilskud til
kommunerne.

Stk. 2. Uanset § 3, stk. 2, nr. 4, i lov om regionernes finansie-
ring som arbejdsgivere, der følger af § 1, nr. 3, ikke i fastsæt-
telsen af statens årlige tilskud til regionerne.